

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema upravnštvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6. poleg „Katoliške Bukvarne“.

Oznani (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven nedeelj in praznike, ob 6. uri popoldne.

Štev. 62.

Ljubljana, v sredo 16. marca 1892.

Letnik XX.

Leon XIII. in Francozi.

Se soumettre ou se demettre.

Začetkom tekočega leta je bila objavljena prevažna okrožnica Leona XIII., namenjena francoskim katoličanom. Namen tej okrožnici je, katoličane na Francoskem združiti v jedno celoto, katera naj na podlagi sedaj veljavne republikanske ustave deluje na to, da postane republika na Francoskem katoliška.

Ta okrožnica Leona XIII. je zopet nov dokaz občudovanja vredne modrosti in skrbi papeževe za krščanski svet. Izprevidel je Leon XIII. bistrim svojim očesom, da razni pretendenti francoske krone niso taki, da bi bilo od njih upati boljših časov za francoski narod. Vsi iščejo le sebe ter hočejo imeti cerkev in narod le za svoje namene. Zato se papež obrne naravnost na ljudstvo. Škofje in duhovniki naj skrbé, da si ljudstvo samo osnuje vladarstvo, ki bo izraz narodovega mišljenja in bode kot tako tudi najboljšo skrbelo za duševni in gmotni prospek francoske države.

Namero to gojiti je Leon XIII. že dolgo časa, ker pa je poznal velikanske težave in ovire, ki se bodo pojavile proti tej nameri, čakal je zato ugodnega trenutka. To zanimivo pojasni komentar, katerega je tej okrožnici dodal kardinal Lavigerie, ko jo je objavil svojim vernikom.

Imenovani kardinal pravi: Leta 1890 šel sem v Rim zaradi svojih misijonov v Afriki. Našel sem Leona XIII., ki se je tudi bavil s to zadevo. Vendar mi je papež razodel še drugo mnogo važnejšo in večjo misel, ki je obsegala ves krščanski svet, posebej pa še Francosko. Opozoril sem sv. očeta na razne ovire. On pa mi odgovori, da se na take podrejene pomisleke ni ozirati, pač pa je želja in volja papeževa, da naročilo sprejemem poslušno kot zvest poslanik in sin. — Nadalje omenja kardinal Lavigerie, koliko je moral pretrpeti radi tega, a sedaj je zadovoljen in potolažen, ker papež sam s svojo polno močjo potrdi vse, za kar se je on trudil.

V sedanjih razmerah se zdi po papežu nakazana pot jedino primerna, da francoski katoliki polagoma dobé odločilno besedo v postavodajalnih zbornicah. Nasprotniki, vzlasti leža čutijo, da je to zanje zelo nevaren bojni načrt in zato je na nogah vse francosko časopisje ter neti razpor med papežem, škofi in duhovniki. Toda najnovejši dogodki spričujejo, da se jim bodo izjalovili ti poskusi, ker so se že večinoma vsi škofje in duhovniki uklonili volji sv. očeta in se že kristalizuje katoliška republikanska stranka.

Vzlasti se zadirajo radikaleci proti načelniku francoske republike. Dolže ga namreč, da je diplomatičnim potom obravnaval z Vatikanom ter da je on prouzročil zadnjo papežovo okrožnico. To seveda bi bil v očeh radikalcev največji greh, katerega bi bil mogel storiti Carnot. In zaradi tega radikaleci naravnost zahtevajo, da naj se ali podvrže frama-sonski republiki ali pa naj odstopi. „Se soumettre ou se demettre.“

Bati se je, da v sedanjih zmedenih razmerah na Francoskem dobijo radikaleci v roke državno krmilo. To bo sicer huda poskušnja za francoske katolike, to bo doba preganjanja in zaporov, a uprav to bo očistilo francoske katoličane ter pot pripravilo uresničenju onih namenov, katere hoče izvesti Leon XIII. na Francoskem.

To delovanje Leonovo nam spričuje, kako daleč sega njegovo oko. Blagor svetu, blagor katoliški cerkvi, da stoluje Leon XIII. na prestolu sv. Petra. Dal Bog, da svetu še dolgo sveti iz Rma — luč na nebu, Leon XIII., ki v svojem slovarju ne pozna prislovic: „Se soumettre ou se demettre“, pač pa glasilo: In hoc signo vinces! V znamenju križa boš zmagal!

Deželni zbor kranjski.

(Četrta seja, dne 15. marca.)

Deželni glavar Oton Detela naznani, da sta poslanca Šuklje in grof Leon Auersperg opra-

vičila današnjo odsotnost. Predloženih je bilo več prošenj, ki so se izročile odsekom.

Poslanec dr. Tavčar v imenu upravnega odseka poroča o prošnji pomočnega paznika Ivana Stajerja v deželni prisilni delalnici za spregled starosti, in nasvetuje, da se jej ugodi. — Obvelja.

Poslanec Murnik poroča o prošnji posestnikov iz Stopič in Podgrada za ustanovitev samostojne občine „Stopiče“. Prosilci navajajo, da imajo jako daleč do županstva, da je sedanja občina, obstoječa iz podobčin Šmihel, Valta Vas, Stopiče in Podgrad, med največjimi na Kranjskem, da je mnogo mostov v občini, katerih Stopičanje in Podgrajci ne potrebujejo, a morajo ravno tako plačevati, in da bi nova občina Stopiče-Podgrad še vedno imela nad 3000 prebivalcev.

Upravni odsek na podlagi doposlanih podatkov ni mogel storiti konečnega sklepa, zato nasvetuje, da se naroči deželnemu odboru, naj od prosilcev zahteva natančnejših podatkov o dohodkih, troških itd. nameravane nove občine in v prihodnjem zasedanju stavi primerne nasvete.

Temu dostavimo, da se je prej že več enakih prošenj tako rešilo in da je konečno deželni odbor, oziroma zbor, ugodil prošnjam prosilcev.

Poslanec Povše v imenu upravnega odseka poroča o prošnji kmetijske podružnice v Novem Mestu gledé na povzdigo živinoreje, ter pravi:

„Kmetijska podružnica v Rudolfovem prosi v svoji peticiji, naj deželni zbor sklene, da se bodo smeli za Dolenjsko, ali vsaj za okraj Rudolfovo, tudi švicke biki rabiti, ter da se morejo tudi njih križani jednobojni potomci v smislu drž. zakona z dne 11. avgusta 1890 licencirati.“

Dalje prosijo, da bi se iz denarne podpore deželne kupovalo za Dolenjsko ali vsaj za Rudolfovo izvirno švicke ali pa že v deželi izrejeno živino, ter na javni dražbi v Rudolfovem odprodajalo, ter stavijo nadalje nasvêt, naj bi se na Dolenjskem popolnoma opustilo muricodolsko plemo.

potovali, ali mi nismo imeli družega, kakor to hišico, pa jo nam razbijejo,“ govorila je dalje starka. „Vidiš ga, kako strelja vrag. Moj Bog! Moj Bog!“ „In ko sva prišla iz hiše,“ nadaljuje zgovorna deklica, „priletela je bomba, udarila v zemljo, razpočila se in malo je manjkalo, da strička ni ubil jeden njenih kosov.“

VII.

Knezu Galicinu nasproti prihajalo je vedno več ranjenih na nosilnicah in pešcev, drug družega podpirajočih in glasno se razgovarjajočih.

„Kako so napali, bratei moji,“ pripoveduje z debelim glasom visok vojak, nesoč dve puški, „kako so kričali: ‚Alah, Alah!‘“) kar drug po drugem so šli. Če si jednega bil, so pa drugi prilezli, ničesa nesi mogel opraviti. Videlo se je, da je vse...“

Pri teh besedah ga je ustavil Galicin.

„Prihajaš li iz utrbe?“

„Tako je, vaše blagorodje!“

„No, kaj le bilo tam. Povej!“

„Da, kaj je bilo? Naskočili so, vaše blagorodje, lezli na nasipe. Zmagali so popolnoma, vaše blagorodje!“

*) Naši vojaki, vojujoč se s Turki, so se tako privadili temu kriku sovražnikov, da pripovedujejo vselej, da Francozi tudi kriče: „Alah!“

LISTEK

Sebastopolj.

(Spisal Lev Tolstoj, prevel J. P.)

(Dalje.)

VI.

Vojaki so nesli na nosilnicah in peljali za roke ranjence. Na ulici je bilo popolnoma temno; le redkokje so se svetila okna v bolnišnicah ali pa pri budečih častnikih. Z utrdbo se je pa še vedno slišalo gromenje topov in streljanje pušk in švigale svetle bombe, kakor iskre po zraku. Včasih se je zaslišalo peketanje kopit konja, prihitevskega vojaškega pismonoše, stokanje ranjenca, koraki in govor nosilcev in pa ženski govor prestrašenih prebivalcev, ki so prišli iz hiš gledat kanonado.

Mej poslednjimi so bili tudi že nam znani Nikita, stara pomorščakinja, s katero se je on že bil pomiril, in pa njena desetletna hči.

„Moj Bog, Mati, presveta božja Porodnica!“ zaklicala je starka sama seboj in vzdihnila, gledajoč bombe, ki so kot ognjene žoge neprestano letale z jedne strani na drugo. „Kako je strašno, strašno! I-i-hi-hi! Tacega pa še ni bilo! Vidiš, kje se je razpočila! Ravno nad našo hišo v predmestju.“

„Ne, ta je dalje; vse leté na vrt k teti Arinki,“ rekla je deklica.

„In kje je moj gospod sedaj?“ rekel je Nikita, malo zarudel, še vedno pijan. „Jaz ljubim tega gospoda svojega, da sam ne vem kako. Jako ga ljubim, da sam ne vem, kaj naj storim, če ga ubijejo, kar ne daj Bog. To je gospod, da se dá ž njim kaj zmeniti. Ni tak, kakor so ti, ki tukaj igrajo kvarte,“ in pokazal je v razsvetljeno okno sobe svojega gospoda, kjer so v odsotnosti podstotnika igrali kvarte. Junker Žvadžeski je bil povabil k sebi na prijateljski pir poročnika Ugroviča in poročnika Nepšisekega, kateri je bil bolan za protinom. Povabil ja je bil, da se ž njima veseli, ker je bil dobil križec.

„Zvezdice, zvezdice, kako se utrinjajo!“ je gledajoč na nebo pretrgala deklica molčanje, ki je sledila za besedami Nikite. „Tam se je zopet utrnila.“

„Popolnoma razbijejo našo hišico,“ rekla je starka in vzdihnila, ne odgovorivši na vprašanje dekličino.

„Ko sva danes s stričkom tam hodila,“ nadaljevala je deklica s pojočim glasom, „videla sva, kako velika topova krogla leži prav v sobi zraven skrinje, prebila je tudi večne zidove... Tako velika je, da je ne privzdigneš.“ „Kateri imajo denar, so od-

Gospodarski odsek more o tej zadevi le toliko konstatirati, da mu je znano iz obsevnih c. kr. kmetijske družbe, da tudi ta ni vneta za muricodolsko plemo, — dokaz sedaj nje vprašanje do kmetijskega po deželi za izjavo.

Naglašja pa se: da ne zadostujejo sredstva za import švickega plemena. Rad pa pritrdi gospodarski odsek temu, da se po vsej možnosti nakupuje plemena živali v domači deželi. Bato se gospodarski odsek tudi temu primeren nasvet stavi. Ne gre pa odločevati načel za kmetijsko družbo, ker država ne dá subvencije, če se domá kupuje plemenska žival.

Neutemeljena pa je bojazen kmetijske podružnice novomeške, da bi kmetijska družba pri izvrševanju zakona, oziroma pri licenciranju plemenskih bikov, z vso svojo vplivno silo na to delala, da bi se le biki muricodolskega plemena licencirali; saj izvršuje zakon le deželni odbor, ki imenuje člane dotičnih komisij za licenciranje.

Konstatirati pa se mora tudi, da je prav kmetijska družba pokazala s svojo predlansko vlogo, v kateri je prosila deželne podpore za osnovo goveje pepinérje, da želi vpeljati švicko ali drugo temu sorodno plemo, ter opustiti muricodolsko.

Želji podružnice, da naj se iz deželne subvencije nakupljeni biki potom dražbe v Rudolfovem in ne v Ljubljani prodajajo, bo gotovo rad deželni odbor ustregel. Omenjati je le, da se sedaj ne prodajajo več biki, ampak za polovično kupno ceno oddajajo, ker se v prvi vrsti ozira na občine in pa na revne gospodarje, ker na javni dražbi so navadno le premožni gospodarji izdrazili bika.

Gospodarski odsek stavi tedaj sledeče nasvete: Visoki deželni zbor izvoli naj skleniti:

1. Deželni odbor naj se pri nakupu plemenskih bikov ozira na prošnjo kmetijske podružnice v Rudolfovem in po najboljši moči skrbi za to, da se namesto muricodolskega plemena po Dolenjskem in Notranjskem širi švicko ali kako drugo temu sorodno in enako dobro enobarveno plemo.

2. Deželni odbor pooblašča se, da iz deželne subvencije nakupuje od deželanov izrejene plemenske junce, ako so ti čistokrvni ter sploh sposobni za plemenjake.

3. Deželni odbor pooblašča se, dati zagotovilo gospodarjem-živinorejcem, ki bi ustavili v hlev čistokrvno čredo, bodisi švicko, bodisi belansko, in jo vzgledno izrejevali, da bo iz deželne subvencije, prejete v nakup plemenskih bikov, po potrebi kupoval od dotičnikov mlade bika.

4. Deželni odbor pooblašča se, za prvo ustanovitev takih čistokrvnih čred, osobito švicke pasme, dotičnim gospodarjem dati primerno podporo iz deželne subvencije.

5. Deželni odbor naj okrajnim komisijam za licenciranje plemenskih bikov naroči, da se imajo švicki ali iz teh po križnem plemenjenju izrejeni biki licencirati po Dolenjskem in Notranjskem.

Vsi predlogi obveljajo brez ugovora.

Poslanec dr. Papež obširno poroča o prošnji ribarskega odseka kmetijske družbe za dovoljenje

ribarskega odgojevališča na Studencu, oziroma se podpora tej v imenu naravnega odseka nasvetuje: Vis. deželni odbor naj sklene: Samostojnemu ribarskemu odseku c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani se dovolj 1. za napravu ribarskega odgojevališča na deželnem posestvu Studencu potrebnega zemljišča in sicer na severovzhodni strani ribnika je v obsegu, kakor je zaznamovan na načrtu; 2. 1000 gld. podpore za zgradbo tega odgojevališča in deželne zaklade.

Poslanec P. v. se podpira nasvet gospodarskega odseka, ker gre se za podjetje, ki je eminentne narodno-gospodarske važnosti in koristi. Naša dežela ima v primeri njene celotne površine mnogo vodâ, rek in potokov, in vendar imamo toliko pomanjkanje osobito žlahtnih rib, ko bi jih lahko imeli v izobilji, ker imamo mnogo rek (Bistrica, gor. Sava) in obilo potokov z jako bistro vodo, v katerih morejo dobro vspevati na pr. postrvi, katere imajo veliko ceno. Kako žalostno je, da se celo na trgu glavnega mesta Ljubljane nekatere tržne postne dni skoro nobene vsaj žlahtniše ribe dobiti ne more! Odveč bi bilo, da bi prepričavati hotel visoko zbornico z dokazi o veliki važnosti riboreje za našo domovino, ker gojim trdno prepričanje, da se cela vis. zbornica v tem soglasno vjema. Poleg rib pa so pred leti posebno v reki Krki raki donášali ondodnim krajem marsikak lep dohodek, ker znano je, da je šlo mnogo svetovno-slovečih krških rakov daleč v tujino, v Nemčijo itd. Prebili smo račjo kugo, ki je opustošila naše vode in skoro do celega zatrla rake. Treba je sedaj misliti in delati na to, da zopet zaplodimo rake po naših vodah in prav tudi to nalogo, zaploditi račjo zalego po naših vodah, stavi si je ribarski odsek. Da so naše vode tako malo obljudene z ribami, je pa uzrok tudi v neizmernem prav roparskem lovu rib. Neusmiljeno se rabi celo dinamit za polovljenje rib. Nihče ne pazi na trgih, da bi se prodajalci zavrnili, ki tako male ribice prodajajo. Kar to ne škoduje, pa še velike tovarne pripomorejo, da so naše vode skoro prazne. Izpuščajo v vodé tekočine, ki ostrupljajo vodo; s tem tudi ribe. Srce me je bolelo, ko sem pred dvema letoma videl plavati brezštevilno množico rib mrtvih, ki so pomrle, ker so v Ljubljano izpustili iz vevške tovarne strupene tekočine. Tako se tudi po drugih vodah godi. Temu treba odpomoči, zato si bom dovolil nasretovati resolucijo, da se naprosi visoka c. kr. vlada, da strogo pazi na to, da se ne bodo naše vode ostrupljale z izlivi iz tovarn ter da se primorajo tovarne, da poprej nevtralizirajo tekočine, vsled česar postanejo nestrupene. Visoka vlada naj okrajnim glavarstvom zaukaže, da ta po svojih organih na vse razmere strogo pazijo, potem se je nadejati, da bodo naše vode zopet polne rib, gotovo v korist našega ljudstva. Prosim, da visoka zbornica sprejme sledečo resolucijo:

„Deželnemu odboru se naroča, da prosi visoko c. kr. deželno vlado, naj bi svojim organom izvolila ukazati, da strogo pazijo na to, da tovarne ne izpuščajo v reke tekočin, katere ostrupljajo vode in tako pomoré ribji zarod.“

„Kako zmagali? Saj ste jih odbili.“

„Kako bi jih odbili, ko je prišla vsa njih moč, nam pa pomoči ne pošljejo.“

Vojak se je motil, kajti zakope smo še imeli. To pa ni čudno. Vojak, ranjen v boju, vselej misli, da je vse zgubljeno in prelito veliko krvi.

„Meni so pa pravili, da ste jih odbili,“ rekel je nevoljen Galicin. „Morda so jih pozneje odbili, ko tebe ni bilo več tam? Si li že davno od tam?“

„Ravnokar, vaše blagorodje!“ odgovoril je vojak. „Kako bi bilo mogoče, da bi bili obdržali zakope ... popolnoma je zmagal.“

„Sram je lahko vas, da ste pustili zakope. To je grdo!“ rekel je Galicin, katerega je jezilo to ravnodušje.

„Kaj, kadar je sila!“ godrnjal je vojak.

„In, vaše blagorodje,“ izpregovoril je sedaj vojak, ki so ga nesli mimo, „kako se ne bomo udali, ko je skoro vse pobil? Ko bi bilo le v naših močeh, gotovo bi mu jih ne pustili? Jaz sem jednega ubil, me je pa drugi udaril ... O-oj, počasneje bratec, o-o-o,“ zastokal je vojak.

„In res, kakor se kaže, veliko ljudij prav po nepotrebnem prihaja,“ rekel je Galicin, ustavil zopet velikega vojaka s puškama. „Zakaj ti greš? Ej, ti počakaj!“

Vojak se je ustavil in z levo roko se odkril.

„Zakaj prihajaš z bojišča?“ zakričal je strogo nad njim.

Sedaj je pa zapazil, da je desna njegova roka bila obvezana in krvava nad komolcem.

„Ranjen sem, vaše blagorodje!“

„S čim si ranjen?“

„Semkaj, najbrž s puškino kroglo,“ rekel je vojak in pokazal roko; „ali ne morem vedeti, kaj mi je na glavi,“ in nagnil se je in pokazal okrvavljene, sprejete lase na zatilniku.

„In ta druga puška?“

„Vzel sem jo Francozu! Ne prišel bi še iz izboja, ko bi ne moral spremiti tega vojaka, ali paziti moram, da ne pade,“ in kazal je na vojaka, ki je, vpirajoč se na puško, težko vlekel in prestavljal levo nogo.

Knez se je nakrat jel strašno sramovati zaradi svojih neopravičenih sumničenj. Čutil je, da zarudeva; obrnil se je proč in nič več izpraševal vojaka. Ne gledajoč za njimi, odšel je na obvezališče.

Težko se je preril do vrat mej paš prihajajočimi vojaki in nosilci, ki so prihajali z ranjenci in odhajali z mrtveci. Šel je v prvo sobo, pogledal, pa takoj se nehoté proč obrnil in tekla na ulico. To je bilo prestrašno.

(Dalje sledi.)

Boročevalec dr. Papež se popolnoma strinja z resolucijo, ker bode v korist ribarskega društva.

Poslanec Murnik dostavi predlog, da odgojevališče ostane deželna lastnina, ko bi se razšel ribarski odsek in bi kmetijska družba ne hotela ali ne mogla prevzeti te naprave. Pri glasovanju so bili sprejeti vsi predlogi in resolucija poslancev.

(Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 16. marca.

Notranje deželo.

Češko. Pripravlja se neki prevrat mej strankami na Češkem. Zmernejši Mladočehi približujejo se polagoma Staročehom in konservativnim veleposestnikom. To se kaže pri raznih prilikah. V spravnem odseku se je tukaj jasno videlo. Nemci so predlagali, da se posvetovanja o pravih predlogih takoj začne. Mladočehski poslanec dr. Herold je pa predlagal, da se prepusti predsedniku odsekovega knezu Lobkovicu, da določi, kdaj odsek delovanje začne. To je vsekako zaupnica s strani Mladočehov gotovo ne bili predlagali take zaupnice kacemu veleposestniku. Za dr. Herolda predlog glasovali so vse tri češke stranke. Nas le veseli, da se boljšajo razmere mej Čehi, kajti če Čehi pridobé več veljave, to koristi tudi nam.

Mladočehi. Jako zanimiv je bil shod, katerega je bil sklical poslanec Kaizl v Karlinu. Šlo se je mnogo volilcev. Prišel je pa tudi dr. Vašaty, da je odgovarjal Kaizlu. Mladočehski poslanca sta razvijala čisto nasprotni nazore in drug drugzega pobijala. Kaizl je povedal, da je oni boljši patrijot, ki vzgaja značaje, nego pa oni, ki govori fulminantne govore. Vašaty ga je pa pozval, da naj le pride z imeni na dan, ker sicer stranki le škoduje Kaizl s takimi govori. O vnani politiki je Kaizl razvil že znane nazore. Vašaty je pa rekel, da vnano politiko obsoja brez vseh postranskih namenov, kakor se je naučil od prednikov. Trodržavna zveza se mu ne zdí naravna. Potem je govoril o balkanskih zadevah in prišel do sklepa, če tridržavna zveza želi mir, da mora Alzacijo in Lotaringijo vrniti Francozom. Vladni komisar mu je tukaj odtegnil besedo. Kaizl je dokazal Vašatyju, da ni dosleden, ker je v državnem zboru vse drugače govoril o balkanskih zadevah, nego v tem klubu. Kaizl je rekel, da nerad graja tovariša, ker bi rad videl, da bi složno postopali. Vašaty je tudi za složno postopanje, ali on je iz glasila realistov dokazoval, da z realisti složno postopanje ni mogoče. Najlepše je pa bilo, da so volilci obema pritrjevali in s tem kazali, da jim še manjka pravega razuma za politiko in se dajo slepiti s frazami. Naposled se je vendar našel neki pametnejši volilec, ki je Vašatyju razložil, da ta shod ni kraj za take prepire, poslanci naj se o teh stvaréh le v klubu dogovoré. Karlinški volilci so lahko zadovoljni, da imajo takega poslanca, kakor je Kaizl. Vašatyju je ta volilec naravnost povedal, da stranki le škoduje. Če bode vsakdo hotel zapovedovati, kmalu ne bode mladočehske stranke. Shod je naposled dr. Kaizlu izrekel zaupnico. Sicer bi je pa najbrž bil tudi Vašatyju, da je to kdo predlagal.

Ogersko. Od skrajne levice se v adresni debati vedno naglašja, da nagodba z Avstrijo ni ugodna in se torej mora premeniti. Govorniki naglašajo, da je zakon iz 1867. leta le nekako pogodba mej krono in ogersko zakonodajo, in se torej lahko premeni brez dovoljenja ogerskega državnega zbora. Če pomislimo, kake vspehe je baš skrajna levica na Ogorskem dosegla pri volitvah, je jasno, kako je mišljenje mej Madjari. Dualizem torej ne stoji na dobrih nogah. To je stvar, s katero moramo računati avstrijski in ogerski Slovani. Obojih dolžnost je, da se dobro pripravimo za ta važen trenotek. To je pa le mogoče, če si osnujemo kak skupen program in se spoznavamo mej seboj. Če se bomo Slovani vedno ravsali in kavsali mej seboj, bodo Madjari in Nemci lahko vselej zasakali le sebi v korist.

Vnani države.

Bolgarija. Bivši ministerski predsednik in poznejši vodja zmerne opozicije, Radoslavov, pojde baje za diplomatskega agenta v Bukarešt. Sedanji bolgarski diplomatski agent v Bukareštu pride v Belgrad na mesto Dimitrova, ki je prestavljen na Vukovićevo mesto v Carigrad. Stambulov se bode s tem znebil precej nevarnega nasprotnika. Radoslavov je hudo roval proti Stambulovu in to ne iz načelnih ozirov, temveč iz čisto osebnih. Rad bi bil ministerski predsednik, kakor je bil za regentstva. Sicer je pa Radoslavov jako nadarjen in učen mož. Pričakovati je torej, da bode na svojem novem mestu mnogo koristil domovini. Ko odide Radoslavov iz Bolgarije, Stambulov ne bode imel nobenega pravega nasprotnika več, kajti Karavelov je ob ves vpliv in Cankov biva v inozemstvu.

Grška. Iz Aten prihaja vest, da se kralj že misli odpovedati v korist kraljeviča. Kralj je imenoval kraljeviča vojaškim poveljnikom v Atenah, ker meuda drugim generalom že ne zaupa. Položaj je

jako kritičen. Nova vlada nima nobenega ugleda. Vzlie vsemu prizadevanju še niti trideset poslancev nima na svoji strani. Od razpusta zbornice si menda tudi ne obeta posebnih uspehov. Trikupis se pa tudi na vse načine brani prevzeti vlado v sedanjem težavnem položaju.

Norvečija. Sedaj je dognano, da pride v zbornici v razgovor vprašanje ob osnovi posebnih norveških konzulatov. Kralj je v to privolil v ministerstvu s pristaskom, da si pridruži, da pozneje v tej zadevi ukrene, kar se mu bode zdelo umestno in pa kar se bode strinjalo s skupnimi zakoni. Ministerstvo je pa v zapisniku pristavilo, da je kralju odsvetovalo to izjavo. S tem se je za nekaj časa odrinila ministerska kriza. Prišlo bode pa že pozneje do resnih razporov med norveško vlado, oziroma parlamentom, na jedni, in kraljem, oziroma švedsko vlado, na drugi strani. Tedaj pride pa do ministerske krize, ali težko bode dobiti novo ministerstvo, ki bi hotelo podpirati kraljevo željo.

Izvirni dopisi.

Iz Zagorja pri Savi, 15. marca. Odbor kmetijske podružnice v Zagorju pri Savi je sklenil v svoji zadnji seji dne 14. t. m., da naj se javno izraža najtoplejša zahvala čast. g. Andreju Česnuju, bivšemu kapelanu v Zagorju, sedaj pa službujočemu v Moravčah, za njegove zasluge, ki si jih je za imenovanje podružnice pridobil kot njen blagajnik, in tudi s tem, da je z veliko vnemo za njeno razširjenje deloval.

Na njegovo mesto je bil potem izvoljen kot blagajnik g. Peter Gross, nadučitelj v Zagorju, in na mesto dosedanjega tajnika, g. Martina Bukovca, ki se je, po drugih opraviilih zadržan, oskrbovanju tega posla odpovedal, čast. gosp. Franc Hiersche, kapelan.

Razven tega sta bila izvoljena še nova dva odbornika, in sicer: g. Pavel Weinberger, posestnik v Zagorju, in g. Jože Drnovšek, posestnik v Vinah. So torej v odboru podružničnem sledeči gg.: Prečast. g. Jakob Gross, župan, kot predsednik, in njegov namestnik g. Jože Čeriu, učitelj v Toplici; tajnik čast. g. Franc Hiersche, blagajnik g. Peter Gross, in odborniki gg.: Luka Habat in Martin Bukovec, posestnika v Toplici, Franc Drnovšek, župan v Kotredežu, Pavel Weinberger, Jože Drnovšek, Anton Eibensteiner, posestnik v Lokah, in Anton Klobučič, župan v Ržiših.

Podružnica šteje sedaj 43 udov, katero število se bo skoro gotovo še pomnožilo. Upati je torej, da bo enkrat prav uspešno delovala, kar tudi spričujejo imena gg. odbornikov.

Iz Gorice, 14. marca. Približuje se čas, ko bo slavno vladajoči papež Leon XIII. obhajal petdesetletnico, odkar je bil v škofa posvečen. Ves širni katoliški svet pripravlja se, da bi dostojnim načinom slavil ta dogodek. Že se snujejo odbori, ki naj bi nasvetovali to ali drugo stvar, ki bi bila primerna i slavljenou i dnevu. Iz nekaterih dežel poslali bodo posebne darove v Rim k nogam papeževim; po drugih ustanavljali se bodo zavodi v prosepah katoliškega duha; zopet drugod zlagali bodo darove za razne druge ustanove. Že sedaj delajo se torej priprave med vernimi katoličani, in kjer se še ne, zgenili se bodo še gotovo.

Pa kako bi se tudi ne! Saj imamo katoličani razlogov dovolj „za“ in nobenega „proti.“ Toda kdor je veren, udan, v srcu in ne samo v besedi katolik, ta ne bo mnogo popraševal po razlogih, ampak bo zadovoljen že s tem, kar ve, namreč, da je rimski papež namestnik kralja vseh kraljev, namestnik Kristusov ter naš največji dobrotnik. On namreč skrbi kot vrhovni poglavar sv. cerkve, da se nepopačen oznanjuje nauk Jezusov. Papež — za sedaj Leon XIII. — ima po tem takim pravo od nas zahtevati spoštovanje že radi teh navedenih razlogov. In lepše prilike si gotovo ne moremo misliti, da to spoštovanje, to udanost pokaže vsak katoličan, kakor je ravno prilika praznovanja 50letnice Leona XIII., katera slavnost je toli redka.

Da bi tudi bogoslovci na kak način mogli proslaviti to slavlje hrabrega, neupogljivega starčka, sv. Očeta ter mu pokazati svojo neomejeno udanost, sklical je pretekli četrtek predsednik podružnice za katoliško univerzo v tukajšnjem osrednjem semenišču vse ude te podružnice ter imenom odbora stavil sledeči predlog: vsi bogoslovci udje — društva „katoliška univerza“ izdali naj bi album. V ta album tiskali bi se najboljše spisi, kateri bi se v to odbrano odboru poslali. Ta predlog bil je sprejet v naši podružnici. Poročil se bo vredništvu časnika „Universitas catholica“ da ga priobči v bodoči

številki, naj bi tudi drugod o njem razmišljali. Toliko sem hotel poročati slovenskim bogoslovcem že sedaj, da bi izborne moči, katere so med sedanjimi slovenskimi bogoslovci, vedele se pravočasno pa to pripravljati.

Govorilo se je tudi o spisih, kake obsežnosti naj bi bili. Svetovati bi bilo, kakor se je reklo, kolikor moči kratke spise v ta namen pisati — seveda v narodnem jeziku. Če bi bili spisi daljši, mogla bi se iz vsakega semenišča le kaka dva v albumu tiskati, krajših tiskalo se bo lahko več. Ali za nas Slovence naj bo obsežnost brez pomena. Kolikor komu dopuščajo moči, toliko naj spiše, seveda dobro. Kar bi ne bilo v albumu tiskanih spisov, izdali bi jih lahko posebej, kakor so to storili č. g. ljubljanski bogoslovci povodom praznika sv. Alojzija. Kako z veseljem je sprejelo ljudstvo ono knjižico! Celo sl. družbi sv. Cirila in Metoda zdelo se je toliko primerna, da se razširi po vsem Slovenskem, da je je kupila 200 iztisov. In ali bi ne bilo to primerno tudi iz razloga, da skupno vsi slovenski bogoslovci kar naš je v Ljubljani, v Mariboru, Celovcu, Gorici podamo kaj svojemu milemu narodu! To v preudarek! In s tem, da bomo poleg spisov v album skrbeli i za narod, da mu dojde zdravega, krščanskega berila v roke, slavili bomo gotovo na pravi način praznik sv. očeta in srca naših višjih predstojnikov se bodo gotovo radovala!

Kar se tiče posebej še naše univerzitetne podružnice, omenjam za danes le to, da se je število društvenikov izdatno pomnožilo po ustanovitvi. Prav je, saj vendar-le katoliška stvar. Morda se bo vendar-le tudi med Slovenci od ondot množilo število „katoliških mož. Od drugod je malo upanja pri razmerah, kakor vladajo zdaj, in pri načelih, s katerimi se osmošolec dandanes poda na Dunaj ali v Gradec.

Bogoslovec.

Mestni zbor ljubljanski.

Dne 15. marca.

Navzočih je 23 mestnih odbornikov. Župan Grasselli naznani, da je došel dopis deželnega predsedstva, da je postava sklenjena v deželnem zboru kranjskem, naj se Tivoli, Kolizej, in še nekatere druge parcele Spodnje Šiške priklopijo ljubljanskemu stolnemu mestu, dobila cesarjevo potrjenje. (Dobro! Dobro!) Dotična postava je bila priobčena 29. februarja t. l. v deželnem zakoniku, stopi tedaj z jutranjim dnevom (16. marca t. l.) v veljavo. (Od danes torej spadata Tivoli in Kolizej pod Ljubljano. Op. por.)

Podžupan Petričič stavi nujni predlog, naj bi se o zadevi posojila mesta ljubljanskega v znesku 500.000 glđ., o katerem po deželnem zboru kranjskem skleneni zakon ni dobil Najvišjega potrjenja, takoj obravnavalo. (Nujnost se soglasno prizna.) Podžupan Petričič pravi, da je došel 5. t. m. dopis deželnega predsedstva, katerega je župan izročil takoj finančnemu odseku in v katerem se naglašja, da zakon o posojilu ni dobil cesarskega potrjenja, in to zato ne, ker se je reklo, da se potrebuje posojilo za plačilo vpeljave vodovoda, kateri je bil tačas pa že iz loterijskega posojila plačan, ker se ni navedlo, za kake druge investicije se posojilo potrebuje, in tudi ne izkazalo, kateri mestni dohodki ali kako mestno premoženje, ki ni še zastavljena za loterijsko posojilo, daje se v varstvo novega posojila.

Podžupan Petričič naglašja, da je posojilo 500.000 glđ. mestu ljubljanskemu vsekako potrebno, kajti treba bo dati mestu za razna podjetja, tako za dolensko železnico 55.000 glđ., za gradnjo nove deželne bolnišnice 86.000 glđ., za osuševalna dela na barju 140.000 glđ., za novi železni mesarski most 100.000 glđ., za odkup vojaškega oskrbovalnega skladišča 180.000 glđ. in mnogo tisočakov za že zdaj na novo izvršene kanale, tedaj dosti več ko 500.000 glđ. Podžupan Petričič potem naglašja, da za plačevanje obrestij in amortizovanja glavnice ne bode treba uvesti nikakih novih doklad, ampak izhajalo se bode z rednimi dohodki mestne občine. Skozi tri leta iznaša svota prebitka rednih dohodkov 186.929 glđ., tedaj na vsako leto najmanje 56.500 glđ. Iz teh preostankov pokrile se bodo obresti in amortizacija, poleg tega pa naj se da še v zastavo Jalenova in Galetova hiša in ljudsko šolsko poslopje na starem živinskem sejmišču. V tem smislu stavi poročevalec Petričič svoje predloge, dostavljajoč, naj mestni magistrat kar mogoče hitro izroči prošnjo do deželnega odbora, da isti deželnemu zboru še v tem zasedanju predlaga, da se sklene novi postavni načrt.

Pri razpravi omeni mestni odbornik Kunc, da se ne bode ves denar takoj potreboval, naj se torej najame manj, ker ne bode treba šteti denar za barje, za mesarski most in za vojaško oskrbovalnico še 4 do 5 let ne.

Odbornik Hrbar pravi, da ni treba vzeti takoj vsega posojila, če tudi je postava dovoli. Prvi predlog je bil soglasno sprejet. Drugi predlog je bil z ozirom na to, da znašajo preostanki rednih dohodkov nad 56.000, sprejet z dostavkom, da se mestne hiše zastavijo le v tem slučaju, ko bi to zahteval deželni zbor.

(Konec sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 16. marca.

(Presvetla cesarica) se je včeraj ob 11. uri dopoldne s svojim spremstvom na ladiji „Miramar“ odpeljala iz Miramara na otok Krk, kjer ostane okoli dva meseca.

(Deželni zbor kranjski.) V včerajšnji seji je bilo skleneno, da se pooblasti deželni odbor, naj brez razpisa s 1. dnem aprila imenuje dosedanjega asistenta g. dr. Šlajmerja primarijem kirurški-nega oddelka. — Jutri ima zbor V. sejo.

(Štajerski deželni zbor.) V deseti seji deželnega zbora štajerskega je bila med drugim na dnevnem redu volitev udov v vinorejski odsek. Izmed Slovencev so izvoljeni v odsek poslanci: Dr. Jurtala, dr. Radej in Robič. Odseku načelnik je grof Attems, zapisnikar pa poslanec Robič.

(Martin Šuklje †.) Včeraj je umrl v Lokvici pri Metliki g. Martin Šuklje, umirovljeni oskrbnik deželnih dobrotelnih zavodov, v 88. letu svoje starosti. Pokojnik je bil oče deželnega in državnega poslanca g. prof. Šukljeja. N. v. m. p.!

(V Gorici) je umrl v ponedeljek popoldne po dolgem bolehanju preč. gosp. Janez Grbec, nadškofov tajnik. Rojen je bil leta 1851 in v mašnika posvečen l. 1874. Pokojnik je bil vzoren duhovnik in ljubeznjiv značaj. Kdor ga je poznal, ohranil mu bode gotovo blag spomin. N. v. m. p.!

(Ustanove za srednješolske profesorje in učitelje.) Presvetli cesar je z najvišjim odlokom z dne 26. oktobra 1891 dovolil, da se v proračun za leto 1893 in poznejša tri leta vstavi znesek 10.000 glđ., in sicer za ustanove po 800—1000 glđ. za srednješolske profesorje in učitelje, ki želé razširiti svoje znanje v klasični filozofiji ali zgodovini in zemljepisju in ta namen potovati na Grško ali Laško, kjer se morejo temeljiteje seznaniti z duševnim in kulturnim življenjem starih Grkov in Rimljanov. V to svrhu dobé odpust za II. polletje in počitnica. Prošnje do 20. maja t. l. na visoko ministerstvo.

(Ogenj.) Z Breznice se nam poroča: Danes dne 15. marca popoldne okrog 3. ure kar nenadoma zagledamo, da gori v Vrbi. Bati se je bilo najhujšega, ker stojé poslopja s slamo krita prav tikoma drug poleg drugega. A hvala Bogu, da je bilo toliko snega, ki je oviral ogenj, tako, da je zgorelo samo gospodarsko poslopje posestnika Jan. Pogačarja. Hišo, ki se skoraj tišči bleva, obvaroval je Bog s snegom in pridni gasilci, prihitevši skupaj v obilnem številu iz vse fare. Zažgala sta menda dva šestletna dečka.

(Prvi slovenski katoliški shod.) „Dolenjske Novice“ pišejo v zadnji številki: Slovenci smo majhen narod. Pri vsem tem imamo pa še nesrečo, da smo razkosani kar v šest dežel, med katerimi smo samo na Kranjskem v velikej večini, povsod drugod nas zatira Nemec in Lah. V združenju je moč. To je stara resnica. Združiti se je torej tudi nam. Pa kje? kako? kaj nam bode podlaga? Katoliška cerkev nas je združila početkom — ona je tudi sedaj razven jezika slovenskega še najtrdnjša vez, ki nas združuje — pa tudi jezik domači nam je ohranila le ona. Da smo zgubili katoliško vero — zdavnaj že bi ne bilo več Slovencev, ampak le ponemčenci bi hodili po naši domovini. Zaradi tega pozdravljamo z največjim veseljem blago misel, da se letos priredi občni katoliški shod v belej Ljubljani. Taki shodi so bili po Nemškem, po Francoskem, tudi že v Avstriji na Dunaju, v Gradcu v največje korist: gotovo bode koristen tudi naš slovenski. Žal, se prikazuje tudi pri nas bolj in bolj oni pogubni liberalizem, ki se je priklatil s tujega k nam. Ta grozi propad naše sveti veri — kajti liberalizem in vera sta kakor voda in ogenj! — A s tem pa grozi posredno tudi pogin naše narodnosti. Treba se je ustaviti takemu početju z vsemi močmi, z vsemi pripuščenimi sredstvi. Tu naj se združijo vsi pravi

domoljubi: vera katoliška in jezik slovenski! to nam je geslo. Pri katoliškem shodu se bomo pomenili, kaj nam je potreba in kako bi potrebno dosegli. Tu se bodo oglašali najplemenitejši možje od juga in severa, od vzhoda in zahoda — tu se bodo odkrivale rane, pa tudi nasvetovalo zdravilo zanje! Bodi torej pozdravljen slovenski shod! Da imamo prav, so nam pač najboljša priča naši zapriseženi sovražniki — liberalni Nemci. Njihovi časopisi namreč kar besné, odkar so zvedeli, da se namerava napraviti tak shod. Ogenj in žvepljo bljujejo že sedaj nad ta „grozni“ shod ter kličejo vse mogoče zoper to počenje katoliških Slovencev. Neki koroški liberalen listič celo zahteva v svoji blaznosti, naj škofje ustanejo zoper katoliški shod! Česar se liberalni Nemci in Lahi bojé, to nam gotovo koristi? Radi tega bomo z največjo radostjo o tem še več pisali, da seznanimo bralce natančneje z bodočim shodom ter je zanj navdušimo.

(Imenovanje.) Rezervni poročnik domačega pehotnega polka baron Kuhn, g. dr. Ivan Babnik (v Logatci), imenovan je nadporočniškim avditorjem v rezervi.

(Zdravstveno stanje) mestne občine ljubljanske od 6. do 12. t. m.: Novorojencev 18, umrlih 31, in sicer je umrlo 12 oseb za jeiko, 1 za davico, 18 za raznimi boleznimi. Med mrtvimi je bilo 7 tujcev, 7 iz zavodov. Zbolelo je 12 oseb.

(Umrli) je po dolgi mučni bolezni veteran ljubljanskih tiskarjev gosp. Matija Kaderžavek v visoki starosti 82. let. Rojen je bil na Češkem v gradu Lounovici pri Pragi ter prišel v Ljubljano dné 30. avgusta 1832. leta. Isti dan je vstopil v tiskarno Blaznikovo ter ondi deloval vestno neprenehoma do svojega 75. leta. Dné 27. junija 1875. leta je praznoval 50letni, deset let pozneje 60letni tiskarski jubilej. Obnemoglemu vsled starosti omogočili so invalidno društvo tiskarjev in pa lastniki Blaznikove tiskarne uvažajoč neutrudljivo njegovo delavnost s skromno, a zadostno podporo, da je preživel večer svojega življenja kolikor toliko brezskrbno. Bil je blaga duša, vzor vestnega, neutrud-

ljivega, za korist svojega gospodarja vnetega delavca. Pogreb bode jutri v četrtek, dné 17. marca, ob 3. uri popoldne iz hiše št. 24 na Krakovskem nasipu. Naj počiva v miru!

(Novomeško pošto) hoče trgovsko ministerstvo podržaviti, toda primerne poslopja ne more dobiti. Poštno ravnateljstvo je namreč naznanilo, da sedanjega poštnega poslopja nikakor ne sprejme.

(Vojaške vaje na Dolenjskem.) „Dol. Novice“ poročajo, da bodo skoraj gotovo letošnje poletje vojaške vaje na Dolenjskem. Nastanjenih bode do 7000 vojakov ob cestah od Smuke do Trebnjega. Dné 21. t. m. pride 13 častnikov v Novo Mesto, da potrebno uredé.

(Lokalna železnica Radgona-Ljutomer.) Ministerijska društvena komisija je sprejela osnovanje delniške družbe „lokalna železnica Radgona Ljutomer“.

(Posojilnica v Radovljici) ima svoj redni občni zbor v nedeljo, 27. marca t. l., ob 3. uri popoldne v restavraciji gosp. M. Klinarja s sledečim dnevnim redom: 1. Poročilo ravnateljstva. 2. Poročilo nadzorstva. 3. Volitev ravnateljstva. 4. Volitev nadzorstva. 5. Posamezni nasveti. — V prvem svojem upravnem letu, za čas od 1. julija do 31. decembra 1891, je imela posojilnica 73.459 gld. prometa. Vložilo se je od 75 strank 23.321 gld., ter izplačalo 4550 gld., tako da je stanje hranilnih vlog koncem leta 1890 znašalo s kapitalizovanimi obrestmi 18.920 gld. 95 kr. — Posodilo se je 55 strankam 18.829 gld. 50 kr., po odbitku vrnenega zneska 2200 gld. je bilo stanje koncem leta 1891 16.629 gld. 50 kr. Rezervni zaklad znaša 110 gld.

Telegrami.

Dunaj, 16. marca. Smrtna obsodba morilca Schneiderja je potrjena; usmrten bode jutri zjutraj. Rozalija Schneider je pomiloščena na dosmrtno ječo.

Belgrad, 15. marca. Odpoved kralja Milana se v srbskih listih ostro obsoja. „Odjek“ pa piše, da je ta dogodek velik vspeh nove vlade.

Rim, 15. marca. Finančni minister se je izjavil v zbornici za uporabo dostavka o vinski carini trgovske pogodbe z Avstrijo.

Umrli so:

12. marca. Helena Remžgar, dekla, 55 let, Florjanske ulice 14, jetika.

13. marca. Marija Peteln, delavčeva žena, 53 let, Tržaška cesta 39, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrina na 24 ur
		barometra v mm	termometra po Celsiju			
7. u. jut.		725.5	12	sl. vzh.	oblačno	1.0
15. 2. u. pop.		729.9	7.0	sl. zapad	"	dež
9. u. zveč.		733.5	3.2	"	"	"

Srednja temperatura 3.8°, za 1.0° pod normalom

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naš iskrenoljubljeni soprog, oziroma oče, tast, ded in praded, gospod

Matija Kaderžavek, strojevodja v pok.,

danes ob pol 10. uri dopoldne po dolgi in mučni bolezni, previden s sv. zakramenti za umirajočega, v 82. letu svoje starosti, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bode v četrtek, dné 17. t. m., ob 3. uri popoldne iz hiše št. 24 Krakovski nasip.

Sv. maše zadošnice se bodo brale v župni cerkvi sv. Janeza Krstnika v Trnovem.

Nepozabljivega ranjcega priporočamo v blag spomin in molitev.

V Ljubljani, dné 15. marca 1892.

Žalujoči ostali.

Avgust Runggaldier,

delalnica cerkvenih lesenih kipov in podobarskih proizvodov v St. Ulrichu, Gröden, Tirolsko,

priporoča prečast. duhovščini, cerkvenim predstojništvom, patronom in cerkvenim dariteljem

altarje, lece, vsakovrstne svetnike, štatve, križeva pota, križe, Kristuse, božične jaslice itd. itd. vsakojake kakovosti, in oblike v natančni priprosti in najfinjši izvršitvi. 57 5-3

Ilustrovani ceniki na željo zastoj in franko.

Št. 5680.

Razglas.

Občinski svet deželne stolnega mesta Ljubljane je sklenil v četrtni javni seji, da je ponoviti mestne občine ljubljanske prošnjo za najetje posojila v znesku petstotisoč (500.000) goldinarjev v pokritje izrednih stroškov, namreč prispevka mestne občine za dolenjski železnici, za novo deželno bolnico in za usuševanje barja, dalje za zgradbo novega mostu čez Ljubljanico in pa za odkup vojaškega oskrbovališča z vojaško bolnico.

Podpisani magistrat daje javno na znanje ta sklep v smislu § 62. občinskega reda in pristavlja, da je vlagati pritožbe ali ugovore zopet ta sklep v zapadnem roku 14. dni, t. j.

do uštetega 30. dné t. m.

pri tem magistratu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

16 dan marca 1892.

Zupan: GRASELLI s. r.

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporoča
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Razprodaja

Pozor!

Gospo-

dinje

Pozor!

(29) 18

V prodajalnici
Andr. Druškoviča
v Ljubljani,

Mestni trg št. 9/10

dobiva se po najnižji ceni

najboljša modrobela poste-

klenjena ploščevinasta

kuhinjska posoda

Ta dobiva se tudi vsakovrstno hišno

in kuhinjsko orodje po najnižji ceni.

S tem ponuja se p. n. gospodinjam,

prečast. duhovščini, gostilničarjem, pred-

stojništvom bolnišnic itd. najboljša pri-

lika svojo hišno in kuhinjsko orodje oo

ceni spopolniti ali pa si novo omisliti.

Cele kuhinjske oprave za neveste

od gld. 15.— do gld. 200.—

Vnanja naročila izvrše se takoj.

Razprodaja

Dunajska borza.

Dné 16. marca.

Papirna renta 5%, 16% davka	93 gld. 70 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	93 " 20 "
Zlata renta 4%, davka prosta	110 " 60 "
Papirna renta 5%, davka prosta	102 " 80 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	992 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	306 " — "
London, 10 funtov strl.	119 " 40 "
Napoleonodor (20 fr.)	9 " 48 "
Cesarski cekini	5 " 62 "
Nemških mark 100	58 " 40 "

Dné 15. marca.

Ogerska zlata renta 4%	107 gld. 35 kr.
Ogerska papirna renta 5%	101 " 95 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	138 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	147 " 60 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	181 " — "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 " 15 "
Zastavna pisma	100 " 60 "
Kreditne srečke, 100 gld.	186 " 50 "
St. Genois srečke, 40 gld.	60 " — "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. 25 kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	17 " 50 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	61 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	60 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	147 " 50 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2810 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	82 " — "
Papirni rubelj	1 " 19 1/2 "
Laških lir 100	45 " 65 "

MERCUR menjarnična delniška družba na Dunaju,

L. Wollzeile št. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje glavnic priporočamo:

4% galliske propinacijske zadolžnice.

4 1/2% zastavna pisma peštanske ogerske komercijonalne banke.

4 1/2% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.

Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

Z le 6 gld. se lahko dobi 300.000 gld. že 1. aprila.

Dun. komunalne promese à 3 1/4 gld. in 50 kr. kolek.

Glavni dobiček 200.000 gld. av. velj.

Tisine promese à 2 gld. in 50 kr. kolek.

Glavni dobiček 100.000 gld. a. v.

Obe vkupe le 6 gld.!